

ἀφ' ἧν· μετὰ τὰς πάντων ἀκοαῖς ἀπενοκίττος
 τῆς ἀγ. πόθου γὰρ ἄν' ἕκαστ', ὡς τε πρᾶγμα τῶν
 γίγνων καὶ λίαν δυσχερῶν δυνάμειν, ἢ πρὸς τ'
 ἀκείβηθ' (ἠιδῆν, ἢ κατ' ἀείαν δ' ἠμνῶν ἀ'· εἰδὲ καὶ
 τὸ ποιοῦν τίς ἀχρῶς νομίσθη, ποῦν μὲν ὅς τ'
 δέμου φησὶ· ἢ τίς ὅς τὰς τῶν τοιγύτων ἀκείβηθας,
 ἐξ ὧ πρὸς τῆς κινδύου πορολιθίσω, ἀπ' ἰσάκι
 οὐκοῦν ἐφατ' ἐόντων τοῖς τοιγύτοις τὸ πολυλογίαν.
 ἵνα μὲν τῶν κημεῶν ἀσθενῆα τῆς φιλίας, τ'
 ποτε γὰρ δ' ἠμνῶν ἀ' μὲν δυνάμει τῶν, ἢ ἠτῶν δι
 λασκομένων ἀκείβηθ' ἀσθενῆα τῆς φιλίας, πρὸς
 ἀκείβηθ' τοῦ ρηθῆτος κατὰ ληθιν ἐθῆν μὲν χωρὶ
 σάντων, αὐθις ἐξ ἑκάστου τῶν, ἢ ρολασφικῆ.
 ἢ σχίσματος, εἰς ἀφ' ἀγῆν ὁ δ' ἡμῶν πρὸς αἰν· διό πρ
 καὶ ἐρώτησις ἀπεφυλάκτος, καὶ ἀποκείσις
 ἀπενοκίττος (ταῖς γὰρ ἐπὶ πολυλογίας αἰρε
 σεσιν, ἀρῆσιν, ἀνομιαν ὧν· καὶ ὅσοι ἄλλοι
 τῶ ἴστω ἀλλήλας ἐπὶ διδύτωσαν ἐφ' ἑκατέρω
 συγγνώμην· οὐδὲ γὰρ ὑπὲρ τοῦ κορυφαίου ὧν
 αὐτῶν ὅς πρᾶγμα τῶν κημεῶν ἐξ ἠφθια
 πρὸς αἰσ· οὐδὲ καὶ κίτις ὑμῶν ὑπὲρ τῆς τοῦ
 θύθη σκῆας αἰρεσίς ἀπ' ἠσάχης· ἀλλ' ἔνα
 καὶ τὸν αὐτὸν ἔχετε λογισμὸν, ὡς ἐπὶ τῆς
 κοινωρίας σωθῆναι· ὑμεῶν γὰρ ἐν ἀλλήλοις
 ὑπὲρ κημεῶν καὶ λίαν ἐλαχίστων φιλομαχοῦντ

εἰ

1.2 3 φησὶ

ὁ νεβει

δεσφ

c. 70.

ταῖς

c. 71.

ἐν κείνῃ
δοκεῖν
φ. λουκῆντα